

[Finansministeren]

rentespændet over for udlandet er faldet. I forhold til 1992 er den korte rente faldet fra 11,5 til 6 pct., mens den lange rente er faldet med ca. 3 pct.-enheder.

Af reduktionen i den lange rente på ca. 3 pct.-enheder skyldes omtrent halvdelen det internationale rentefald, som især slog igennem i Vesteuropa i 1993. Den resterende halvdel kan tilskrives, at rentespændet til Tyskland er indsnævret, fra knap 2 pct. til under 0,5 pct. i dag.

Indsnævringen af rentespændet afspejler tillid til, at regeringens økonomiske politik kan fastholde den lave inflation og overskuddet på betalingsbalancen samtidig med, at statsfinanserne forbedres.

Faldet i renteniveauet påvirker statsfinanserne ad flere kanaler.

For det første mindsker rentefaldet statens nettorenteudgifter. Som følge af, at en betydelig andel af statens gæld er langfristet og fastforrentet, vil der imidlertid gå en årrække, inden rentefaldet slår fuldt igennem på statens renteudgifter. Det indtrufne rentefald skønnes at have indebåret en underliggende forbedring af de statslige nettorenteudgifter med ca. 1 mia. kr. i 1993 stigende til 4-5 mia. kr. i 1994.

Når nettoudgifterne steg fra 1992 til 1993 og forventes at stige yderligere fra 1993 til 1994, så skyldes det bl.a. stigende statsgæld. Hertil kommer, at bogføringsprincipperne for renteudgifterne i sig selv kan give anledning til relativt store udsving i de bogførte renteudgifter mellem de enkelte regnskabsår.

For det andet har rentefaldet givet anledning til et betydeligt konverteringsomfang, som især forbedrer indtægtsbudgettet. At konverteringsomfanget er blevet ganske omfattende, kan endvidere tilskrives den omfattende liberalisering af realkreditlovgivningen og adgangen til bevarelse af kursfradrag ved omlægning af gamle kontantlån, der som led i regeringens Ny kurs-initiativer blev gennemført i 1993. De provenumæssige virkninger af låneomlægningerne kan for 1993 opgøres til ca. 0,5 mia. kr. stigende til skønsmæssigt 4 mia. kr. i 1994. Sidstnævnte tal er behæftet med betydelig usikkerhed, bl.a. fordi det endelige konverteringsomfang ikke er kendt endnu.

Endelig vil rentefaldet have en positiv virkning på aktiviteten i den private sektor, der vil forbedre statsfinanserne. Virkningen på statsfinanserne vil slå igennem over en årrække.

Spm. nr. S 605

Til økonomiministeren (2/2 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes en kommende reduktion af skatten på arbejdskraft tænkes finansieret?«

Begrundelse

Ministeren er i Dagbladet Børsen fra den 31. januar 1994 citeret for det lødige og fornufts-betonede synspunkt, at indkomstskatten skal reduceres. En reduktion af indkomstskatten kommer imidlertid til at koste et bruttoprovenutab. Spørgeren vil derfor gerne vide, hvorledes dette tab skal finansieres, f.eks. om andre skatter skal forhøjes, om andre afgifter skal forhøjes, eller om ministeren vil anbefale finansiering gennem besparelser. Spørgeren vil desuden gerne vide, om indkomstskattelettelsen bliver en skatteomlægning og ikke en skattelettelse, eller om ministeren har en helt femte model til finansiering af skattelettelsen.

Svar (7/2 94):

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Kernepunktet i skattereformen, der trådte i kraft den 1. januar 1994, er netop en gradvis sænkning af skatten af arbejdsindkomst over 5 år. Reformen er fuldt finansieret bl.a. ved indførelse af adfærdsregulerende grønne afgifter, fradragssanering, øget beskatning af avancer m.v. samt en styrkelse af ligningseffektiviteten og indgreb over for skattetækningsarrangementer.

Virkningen af reformen er, at skatten af sidst tjente krone falder for alle.

På længere sigt mener jeg at vi bør gå videre med at omlægge beskatningen fra arbejdsindkomst til ressourceforbrug.

Spm. nr. S 606

Til økonomiministeren (2/2 94) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorledes tænker ministeren sig at en kommende reduktion af skatten på arbejdskraft skal gennemføres?«

Begrundelse

Ministeren er i Dagbladet Børsen fra den 31.